

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divus Sebastianus Eberspergæ Boiorum Propitius, Seu
Cultus Eiusdem Gloriosi Martyris à Prima Loci Fundatione
Ad Nostra Usque Tempora Propagatus, Et Nunc Publicæ
Luci Datus**

Widl, Adam

Monachij

§. II. De loco divinitus electo varicinia. Primum ibidem Sacellum & Arx
posita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37233

Apri in hac sua specu & hospicio
 à malè decepta ac rudi plebe cole-
 batur, cæcisque mortalibus per da-
 ta oracula ceu Deus quispiam agre-
 stis & silvaticus, ut postea comper-
 tum est, respondebat.

§. II.

DE LOCO DIVINITUS
 ELECTO VATIGINIA, PRI-
 MUM IBIDEM SACELLUM, ET
 ARX POSITA,

INsoliti facti fama, ut solet, cum
 novi aliquid contingit, ab uno
 ad alterum mox ibat strenuè longè
 latèque per totam viciniam, & eun-
 do quoque crescebat in distans.
 Degebant eâ tempestate in Germa-
 nia viri duo sanctitate vitæ perquam
 celebres. Prior Conradus appel-
 labatur de Clero ex Hewa Oppido
 Hegoix; alter, Gebhardus nomi-
 ne, Argentorati inter Reclusos, ut
 vocant, DEO serviebat, uterque ob
 inti-

*Vaticinium
 Sanctorum
 virorum de
 Ebersperga.*

intimam quandam cum DEO familiaritatem passim pro vate habebatur futurorum. Subinde Conradus Sighardo renuntiari jussit, locum illum monstroso nuper Apro infestum quantocyus purgari, circumjectam silvam, proceram Tiliam, ipsamque specum funditus everti curaret; locum namque illum, expulso Apro dæmone, cælitus jam divino cultui designatum, deinceps Sacrosanctum fore: quare proximo, quoad fieri posset, tempore Ecclesiam ibidem in munda area à profanis separata collocaret, paulò post Arcem adversus hostiles incursus firmam adjungeret: futurum quippe, & DEO peccatis nostris perquam offenso, statutum, decretumque esse, Hunnos, seu Hungros, Attilæ reliquias, Germaniæ rursus superinducere, eoque justissimo flagello, simulque acerbissimo scelera nationum denuo plectere: eum in finem

E 5 pa-

paratos jam stare hostes, divinæ vindictæ accinctos, mox fore executores; ita se à DEO monitum, ut Sighardum in tempore de ventura plaga erudiret, nihil tamen ipse propterea loco suo timeret, illum in DEI tutela & manu futurum. Atque hæc Conradi quidem vaticinatio erat. Simile quid asserebat per Legatos consultus Gebhardus, locum placere DEO, sibi que habere velle, cuius rei fidem & certum signum fore aliquando, ut omnes ibidem Apri, quàm latè silva patet, simul deficerent, id, quod postea evolutis aliquam multis annis eventus comprobavit; Udalrici quippe Comitis Sighardi pronepotis temporibus accidit, ut nimiam hyemis asperitate, & profunditate nivium, Apri omnes interierint. Voluntate igitur divinam per hosce interpretes viros Sanctos, tali modo intellectam, Sighardus nihil differendum ratus, opus mox strenuè aggre-

*Aprius.
Strages.*

greditur: excisâ silvâ, locum templo metatur peraccommodum, designat aream; Sacellum Divæ Virgini tutelari initiô ponit Anno DCCCLXXVIII, quod biennio post ab Annone (forfan melius Arnolpho) Frisingensium Episcopo ipsis Calendis Januarij ritè dedicatum est, cujus Consecrationis annua memoria in quintum Januarij, seu pervigilium Epiphaniæ translata etiamnum Eberspergæ solenni officio in gratiarum actionem sanctitæ primitus hîc loci Religionis celebratur.

*Sacellum
Primum
Eberspergæ.*

Primus igitur hîc Sanctitatis lapis quoddam præludium, sive rudimentum fuit illius magnificentiæ, in quam postmodum Ebersperga, Deo dilecta, assurrectura erat. At, quod in hisce primordiis singulariter miror, illud est, quòd, nescio ex qua causa, & misericordia Tiliæ illi & specui paritum legam, quò minus præcipua superstitionis firmam-

mamenta, uti Sancti illi viri expressè jusserant, fuerint everfa, licet cetera omnia filvis impedita diligenti curâ fuerint perpurgata: fortè rara magnitudo (labor Seculorum) arbori illi annosæ profuit, & apud quosdam vetustatis æstimatores Patrocinium invênit, ne paucis diebus succideretur, quot seculis aliquot succrevit: fortè in relicta specu ratio habita est memorabilis facti, ac depulsi sede suâ portentosi Apri, ut quoddam rei gestæ Sigillum superesset, & dici posset, hæc non aliâ, statione deturbatum esse inimicum: fortè, quod fit, operariorum socordia, quandôque nimia, specum illam memorabilem vel dissimulavit, vel neglexit, quòd censerent, laboris fore insuperabilis. Quicquid sit, utrûmque in loco relictum, & Specum & Tiliam, nostræ tabulæ asserunt, causam, cur factum sit, non exprimunt.

Eccle-

Ecclesiola loco designato jam fterat non magno impendio ; nam omnia à minimis incipiunt, & plerumque in initio pietati sufficiunt, quæ postmodum subintranti pompæ vilescunt; cùm Sighardus futurorum providus ad arcem quoque conversus, uti monitus erat, ædificandam, eam ex adverso, in vicino colle, qui etiamnum visitur, erexit, opere quidem ligneo, prout tempora illa ferebant, sed tamen utcunque firmo. Munimentum situs adjuvabat, & natura. Ne tamen ars deesset, Castellum illud quaecunque muris, vallis ac fossis cinxit, & per artificiosos flexus iter omne hosti venturo difficile reddidit. Quibus perfectis illi suæ Arci nomen Eberspergæ indidit ex Apro superstizioso in vicino monte stabulante desumptum. Quæ Gentilitia nomenclatura etiamnum hodie loco permanet tot annis inviolata.

Arx Eberspergensis.

Porro Carolomanno vitâ functo,
remo-

remotis subinde æmulis, qui se intruserant, Arnulphus filius successit. Is, cum Sighardi præclaros pro Religione, & re communi labores intellexisset, fovendum optimi Comitis studium ratus, multa alia prædia auctarii locò Sighardo adjecit, quo veluti novo, justoque subsidio bene cœpta in Patriæ bonum ampliùs promoveret,

§. III.

SIGHARDI I. ET GOTTINÆ
EIUS CONJUGIS
PIUS OBITUS.

Vitam inter DEI obsequia multis annis religiosè exatam excepit tandem mors, quam non omnes eodem anno ponunt. Ego, quoniam nullam litem cum Chronographis, uti aliàs meminisci suscipendam duxi, quod verosimillimum mihi ex tabularum nostrarum calculo videtur, illam anno non